

Mester Györgyi

A Család nemzetközi napja **Mester Györgyi: A családfe**

A 4 éves Vica aznap este csak forgolódott az ágyában, nem tudott elaludni. Furdalta oldalát a kíváncsiság, mit jelenthet az „aranylakodalom” szó, amit az óvodában hallott, de nem tudott vele mit kezdeni, mivel nem tudta, mit jelent. Képtelen volt elaludni, ezért halkán felkelt az ágyából, és elkezdte rázogatni a közelében alvó bátyját, Gergőt.

A kisfiú kinyitotta a szemét, és a hűgára nézett.

- *Miért nem hagyasz aludni, mit szeretnél tőlem?* – kérdezte nagy durcásan, minden szó után nagyot ásítva.
- *Az óvodában véletlenül meghallottam, hogy Éva néni és Anita néni valamiféle aranylakodalomról beszéltek. Ez a nagyszüleikkel lehet kapcsolatban, de én még ilyenről sohasem hallottam.*
- *Te tudod, milyen lehet az a furcsa lakodalom?*

Gergő iskolába járt, igaz, csak alsós volt, de ő már többet tudott a dolgról. Végül így magyarázta el a hűgának.

- *Tudod, akik nagyon sok évet töltenek el együtt házasságban, azok időnként megerősítik a házassági fogadalmukat. Mármost, hogy együtt lesznek jőban, rosszban. Biztosan itt is ilyesmiről lehet szó. De most már hagyjál aludni* – mondta Gergő, és azzal rögtön be is fordult a fal felé.

Vica reggel tovább érdeklődött az édesanyjától.

- *Anyu, a mi családkban mikor lesz valakinek aranylakodalma?*

Anyukája hirtelen nem is értette, miről érdeklődik a kislánya. Aztán kapcsolt, és a következőket mesélte.

- *Te, sajnos, nem ismerhetted a dédszűleidet, pedig az én nagymamám és nagypapám, de apu é is, nagyon tisztességes, kedves, gyermekszerető emberek voltak.*

- *Az egyik házaspár, az én nagyszüleim még megülték az aranylakodalmukat, mivel 50 évig éltek együtt szeretetben, békeességben.*
- *Én is ott voltam ezen az ünnepségen, amikor a családtagok felköszöntötték idős hozzátartozóikat.*
- *Sőt, képzeld el, egy nagyon érdekes ajándékot is kaptak a nagyszüleim. Gábor bácsi, tudod, az én bátyám, elkészítette az ünnepeltek részére a családfájukat.*
- *Tudod, hogy nagyon szép rajzokat készít, hát egy nagy lapra felrajzolt egy szép, színes tölgyfát, és a fa leveleibe beleírta a nagyszülők és valamennyi rokonuk nevét.*
- *És sok levél volt azon a fán? – kérdezte a történetet figyelmesen hallgató Vica.*
- *Bizony, hogy sok, hiszen az én nagymamámnak és nagypapámnak egyaránt sok testvére volt. A mamának öt, a papának kilenc. Sajnos azonban, sokan közülük már nem lehettek ott az aranylakodalmon.*
- *Anyu, nektek is lesz aranylakodalmatok apuval?*
- *Szívből remélem.*
- *Anyu, kérlek, az egyik hétvégén, amikor ráérsz, rajzoljuk meg a mi családunk tölgyfáját. Nekem ugyan csak egy testvérem van, a Gergő, de neked két bátyád van és egy öcséd, és apunak is van nővére.*

Hamarosan el is jött az a szombati nap, amikor anyuka ráért, és a két gyerekkel, Vicával és Gergővel nekiültek összeszámolni, hány ismert családtagjuk van. Azután a játékba belevonták a gyerekek nagymamáját és nagypapáját is, mindkét szülő részéről. Csak akkor derült ki, széles rokonságuk van, csak nem mindenkivel tartják rendszeresen a kapcsolatot, nem látogatják gyakran egymást.

A végén el is készült egy hatalmas tölgyfa, amelyre Gergő a férfi családtagok számára zöld levelet, Vica pedig a nőrokonok neve számára egy-egy virágot rajzolt. A levelekbe és virágokba anyuka írta be a neveket, szép, nyomtatott betűkkel.

A gyerekek nagyon élvezték a játékot, ami egyben hasznos is volt, hiszen így tudták meg, hogy milyen szép, nagy családjuk van. Megígérték, hogy a jövőben igyekeznek majd mindegyik rokonukkal többet és rendszeresebben találkozni, mint ahogy az egy összetartó, egymást szerető nagycsaládban szokás.